

MUÁ½ V ZĀ•STĀŠĀ~E

ĀĀEtrtek, 17 prosinec 2020

KdyĀ¾ ve Ā•trtek pĀ™ed veĀ•eĀ™Ā- zazvonil telefon s jakousi zvlĀĀitnĀ- nalĀĀhavostĀ-, bylo mi jasnĀĀ, Ā¾e se nĀ›co sta ManĀ¾elĀ•in otec si vymkl kotnĀ-k a nedalo se jinak, neĀ¾ Ā¾e Ā¾ena musela na pĀĵr dnĀ- k nĀ›mu. Postarát se o domĀĵcn krĀĵĀ-ky, slepice, bĀ½Ā•ka a tĀĀ¾ i o tatĀ-nka. CoĀ¾ o to, sbalena byla hned, vzala taĀĵku, auto a lĀĵhev slivovice Ā€“ prĀ½ obklady.

O zpĀ-sobu uĀ¾Ā-vĀĵnĀ- jsem si dovolil pochybovat uĀ¾ v okamĀ¾iku, kdy otvĀ-rala dveĀ™e lednice, aby mi tento zĀĵzraĀ•nĀ½ vĀĵelĀĀk odnesla o pĀĵr desĀ-tek kilometrĀ- dĀĵl.

A aby mi to nebylo lĀ-to, nechala mi na oplĀĵtku naĀĵe tĀ™i dĀ›ti. PatnĀĵtiletou dceru, a dvojici synĀ-, devĀ-tiletĀĀho a dvouletĀĀho, naĀĵeho benjamĀ-nka. "Nakoupeno mĀĵĀĵ, lednice je plnĀĵ, obleĀ•enĀ- je ve skĀ™Ā-ni Ā•erstvĀ› vypranĀĀ, hlavnĀ› aĀ¥ zĀ-tra nezaspĀ-te, je teprve pĀĵtek, dĀ›ti musĀ- do Āĵkoly."

JeĀĵtĀ› chvĀ-li mi potom vtloukala do hlavy vĀĵechno, co musĀ-m udĀ›lat a nesmĀ-m zapomenout. Polibek na rozlouĀ•enou a Ā¾ena vyrazila.

ZĀ-stal jsem opuĀĵtĀ›n jako ten kĀĵl v plotĀ›, obrĀ-stajĀ-cĀ- strachem z povinnostĀ- a prvnĀ- krok byla krupiĀ•nĀĵ kaĀĵe pro nejmladĀĵ- ratolest. Vybaven nĀ›kolika kuchaĀ™skĀ½mi knihami jsem zasedl do kĀ™esla a ĵal se zkoumat, jakĀĀ ingredience je na to potĀ™eba. Hledal jsem nejjednoduĀĵĀĀ- recept v domnĀ›nĀ-, Ā¾e kdyĀ¾ zaĀ•nu kaĀĵi vaĀ™it podle prvnĀ- kuchaĀ™ky, bude to jistĀ› ten nejslĀ¾itĀ›ĀĀ-. Ale naĀĵtĀ›stĀ- se vĀĵechny tĀ™i recepty zĀĵzraĀ•nĀ› shodovaly.

PostupnĀ› jsem si nachystal mlĀĀko, sĀĵ, krupici, cukr, kakao, skoĀ™ici a mĀĵslo, vĀĵhajĀ-c mezi rostlinĀ½m tukem a pravĀ½m mĀĵslem, nakonec zvĀ-tĀ›zilo mĀĵslo z Olmy nad Ramou s mĀĵslovou pĀ™Ā-chutĀ-, neboĀ¥ jsem se domnĀ-val, Ā¾e pĀ™Ā-chuĀ¥ je pro slabĀĀ povahy nebo dietu drĀ¾Ā-cĀ- Ā¾eny. Dal jsem vaĀ™it mlĀĀko, zatĀ-mco syn byl zĀĵzraĀ•nĀ› potichu. No vida, jak nĀĵm to klape. Tak hodnĀ½ snad v Ā¾ivotĀ› jeĀĵtĀ› nebyl, radoval jsem se, a staĀ•ilo tak mĀĵlo. Jo, bez maminky! Asi to chĀĵpal stejnĀ› jako ĵĀĵ, Ā¾e chlapi si obĀ•as neĵĀ-p vystaĀ•Ā-sami bez Ā¾enskĀ½ch.

NahlĀ-Ā¾el jsem do hrnce s netrpĀ›livostĀ-, co kdyby pĀ™ece jen benjamĀ-nek dostal hlad. Ale ten byl potichu, hrĀĵl si v obĀ½vĀĵku s autĀ-Ā•kem. MIĀĀko ne a ne zaĀ•Ā-t vaĀ™it. MezitĀ-m se mi ve zbĀ½vajĀ-cĀ-m mlĀĀku mĀĵĀ•ela krupice peĀ•livĀ› odvĀĵĀ¾enĀĵ. KaĀ¾dou chvilku jsem zamĀ-chal mĀĵĀ•ejĀ-cĀ- se krupici a pokaĀ¾dĀĀ jsem tam pĀ™ihodil Āĵpetku, protoĀ¾e se mi zdĀĵlo, Ā¾e je ĵĀ- nĀ›jak mĀĵlo. MĀ›la by nĀ›jak nabobtnat nebo co, Ā™Ā-kal jsem si a pĀ™isypal jsem dalĀĵĀ- lĀ¾ĀĀ•ku. MIĀĀko stĀĵle nevaĀ™ilo a tak jsem se Āĵel mrknout na syna. Ouveĵ!

Syn sedĀ›l pod stolem a snaĀ¾il se mi prĀĵvĀ› svĀ½mi nĀ›kolika mlĀĀĀ•nĀ½mi zuby rozkousat kartu do bankomatu. Ostatky dalĀĵĀ-ch karet a penĀ-ze leĀ¾ely vesele roztrouĀĵeny po zbytku pokoje. Tak proto byl tak potichu. ZachrĀĵnil jsem si svou kartu, otĀ™el sliny do rukĀĵvu koĀĵile a protestujĀ-cĀ-ho syna jsem poloĀ¾il do postĀ½lky k plyĀĵovĀĀmu medvĀ›du. SnaĀ¾il jsem se nevĀ-mat jeho plĀĵĀ•.

MezitĀ-m se mlĀĀko dostalo do varu a samou zvĀ›davostĀ- se snaĀ¾ilo utĀĀct pryĀ• z hrnce. ZachrĀĵnil jsem je na poslednĀ- chvĀ-li. OdmĀ›Ā™il jsem zhruba Āĵpetku soli a snaĀ¾il se odhadnout, co se povaĀ¾uje v

krupici kaži za tu správnou ápetku. Pálil jsem dle receptu zbylá mláko a máchal a máchal. Zpoátku se nic nedálo, mláko vypadalo jen jako mláko, na vače se sice ukazovaly kulíky krupice jako jemná vyrážka, ale tím to haslo. Pálmece jen tím krupice dálo bžt vác, dumal jsem a zanesl jsem synovi do postýlky raději i rohlík, kdoví, jak dlouho bude trvat, než kaže zhoustne. Pálmal plakat a záal ožávat rohlík. Vrátil jsem se právě včas, abych zjistil, že se krupice lehce pápí. Pálmal jsem proto obsah hrnce do jiného a dáil pelivá máchal.

Za chvíli se záměnil tlak, teplota i rosná bod a kaže začala houstnout. Bohužel nějak nekoordinovaně a hlavně pálí moc rychle. Máchal jsem a máchal a pámal jsem se divit, proč vačené - áeny tak vysiluje. Ruka má uá bolela a já začal pámal jsem o nějakým zlepšovákem, který by máchal pomocí elektromotorku. Když uá mi vače zstala nehybně stáit a každá dáil pohyb byl vácemá, nemožná, usoudil jsem, že kaže je záměnil hotoví.

Vypnul jsem kamna, hrnc odstavil, aby kaže vychlázla a pápí jsem si kakao s cukrem a skořicí - na posypání. Nachystal jsem talíř pro sebe i pro synka, rozpustil máslu na polí - a vzal nabáráku, abych rozdál tu božskou manu mezi nás chlapy. Nabáráka se vák odrazila od povrchu. Ouha, co to? Budu si muset vzát na to raději ná, zjistil jsem pá ohledání. Nedá se nabrat, je to spá - je taková krupicová náky, nače u ho na kousky a bude to. Pálvrátil jsem hrnc dnem vzháru a vyklopil svědlo na talíř. Podivná tvor, chvílác - se a ekajác - na naporcování - stáil pámede mnou.

Vybral jsem si ápatnou kuchačku, usoudil jsem, a vyhodil jsem jednu z tách tá - do kaže. Podle tím uá nikdy vaít nebudu. Mezitím páila dcera s kamarádkou.

"Co to je?"

"Krupici kaže pro Honzáka,"
odtáil jsem zklamaně. Copak to nepoznala?

Za vžbuchu smáchu se obá dá vata odebrala do pokoje. Bá - václec stá - odolával pokusm o rozporcování -, vykazující pružnost a odolnost jako guma z otrokovických gumáren. Otevámími dvěmi do kuchyně páibáhl pes, zvdá na pochoutku, kterou dostane od páináka. Nabádl jsem mu krupicová náky, lehce mu ho pocukroval a postavil páed náj na zem. Radostně se vrhl k talíř, zvdá oáchal nabázenou lahádku, pámal vrtáocasem, znechuceně se na má podával, zvráel a utekl zbabále ven.

Syn mezitím usnul, zbytky rohlíku pálepená na políití. Krupicou kaži jsem nakonec musel vyhodit i s talířem. Ztracená Magdalena Dobromila Rettigová! Nebyl to recept na dátskou krmí, ale na superdrác - lepidlo!

VODOMÁŠKA